

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

A.
appellant,

tegen de uitspraak van de rechtbank te 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
's-Hertogenbosch, van 4 maart 2003 in het geding tussen:

appellant

en

de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 14 februari 2003 is appelland in vreemdelingenbewaring gesteld. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 4 maart 2003, verzonden op 5 maart 2003, heeft de rechtbank te 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats 's-Hertogenbosch (hierna: de rechtbank) het namens appelland en het met een kennisgeving vanwege de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie (hierna: de minister) daartegen aanhangig gemaakte beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appelland bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 12 maart 2003, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 19 maart 2003 heeft de minister een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge artikel 85, eerste lid, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: de Vw 2000) bevat het hoger-beroepschrift in aanvulling op de in artikel 6:5, onderdeel d, van de Algemene wet bestuursrecht gestelde eisen, één of meer grieven tegen de uitspraak van de rechtbank of de voorzieningenrechter.

Ingevolge het tweede lid van dat artikel omschrijft een grief het onderdeel van de uitspraak waarmee de indiener zich niet kan verenigen, alsmede de gronden waarop de indiener zich daarmee niet kan verenigen.

2.1.1. Wat als grief 6 is aangevoerd, is een herhaling van een in beroep naar voren gebracht standpunt, waarop de rechtbank heeft beslist. Derhalve is geen sprake van een grief in de zin van artikel 85, tweede lid, van de Vw 2000. Het aldus aangevoerde kan daarom niet leiden tot gegrondbevinding van het hoger beroep.

2.2. Hetgeen in grief 2 is aangevoerd kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat de grief geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op het bepaalde in artikel 91, tweede lid, van de Vw 2000, met dat oordeel volstaan.

2.3. In de grieven 1 en 4, in onderlinge samenhang bezien, klaagt appelland dat de rechtbank niet heeft beslist op de voorgedragen beroepsgrond dat het besluit van 14 februari 2003 in strijd is met het verbod van willekeur, nu niet draagkrachtig is gemotiveerd waarom eerst op laatstgenoemde datum tot vreemdelingenbewaring is besloten.

2.3.1. De klacht is terecht voorgedragen, maar de grieven leiden niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak. De op de minister rustende

motiveringsplicht strekt niet zover, dat hij gehouden is om te overwegen dat en waarom hij appellant niet eerder in vreemdelingenbewaring heeft gesteld. Aangenomen moet worden dat de minister alle relevante feiten en omstandigheden kende en heeft meegewogen. Van een motiveringsgebrek in het besluit van 14 februari 2003, als door appellant gesteld, is derhalve geen sprake.

2.4. Grief 7 richt zich tegen de overweging van de rechtbank dat niet gesteld kan worden dat het verzoek bij het Europees Hof voor de rechten van de mens (hierna: het EHRM) als zodanig evident kansrijk moet worden aangemerkt, dat daarom appellant thans niet zou kunnen worden uitgezet.

2.4.1. De rechtbank dient een oordeel te geven over de rechtmatigheid van de bewaring naar de omstandigheden waaronder die bij het bestreden besluit is opgelegd en nadien is voortgezet. Daarbij kan niet getreden worden in de beoordeling van een verzoekschrift, als bedoeld in artikel 34 van het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden. Zij heeft derhalve terecht overwogen dat dit verzoek de rechtmatigheid van de bewaring niet aantast. De grief faalt.

2.5. In de grieven 3 en 5, in onderlinge samenhang bezien, klaagt appellant dat de rechtbank heeft miskend dat met de op 3 maart 2003 door het EHRM getroffen voorlopige maatregel, dat appellant tot nader order niet mag worden uitgezet, de rechtmatigheid van de bewaring is komen te vervallen. De rechtbank heeft, hoewel daartoe vóór de uitspraak verzocht, ten onrechte het onderzoek niet heropend en heeft daaraan in de uitspraak ten onrechte geen overwegingen gewijd, aldus appellant.

2.5.1. Deze grieven slagen. Uit de uitspraak van het EHRM van 6 februari 2003 in de zaak Mamatkulov en Abdurasulovic tegen Turkije, nrs. 46827/99 en 46951/99, valt af te leiden dat de verdragsstaten een voorlopige maatregel dienen na te leven, terwijl de Ministers van Justitie en Buitenlandse Zaken desgevraagd hebben toegezegd alle redelijkerwijs te verlangen wettelijk mogelijke medewerking te zullen verlenen in geval van een verzoek om voorlopige maatregelen destijds uitgaande van de Europese Commissie voor de rechten van de mens overeenkomstig artikel 36 van het Reglement van die Commissie (Aanh. Hand. II, 1977/78, 1581). De stelling van appellant dat met het treffen daarvan in de onderhavige zaak geen zicht op uitzetting is, kon, indien juist bevonden, leiden tot het oordeel dat de bewaring niet langer rechtmatig was. Daarom had de rechtbank niet zonder meer voorbij mogen gaan aan het verzoek om het onderzoek te heropenen.

2.6. Het hoger beroep is kennelijk gegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd. De Afdeling ziet aanleiding de zaak met toepassing van artikel 44, eerste lid, aanhef en onder b, van de Wet op de Raad van State naar de rechtbank terug te wijzen om door haar te worden behandeld en beslist met inachtneming van hetgeen in deze uitspraak is overwogen.

2.7. De Afdeling zal de beslissing omtrent de proceskosten in hoger beroep reserveren tot de einduitspraak van de rechtbank die ook over de proceskosten in beroep zal dienen te oordelen.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep gegrond;
- II. vernietigt de uitspraak van de rechtbank te 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats 's-Hertogenbosch van 4 maart 2003 in de zaken nrs. AWB 03/10648 VRONTN en AWB 03/10558 VRONTN;
- III. wijst de zaken naar de rechtbank terug;
- IV. stelt de door appelland in verband met de behandeling van het hoger beroep gemaakte kosten vast op een bedrag van € 322,00, en bepaalt dat de rechtbank beslist omtrent de vergoeding van deze kosten.

Aldus vastgesteld door mr. B. van Wagtenonk, Voorzitter, en mr. E.A. Alkema en mr. A.W.M. Bijloos, Leden, in tegenwoordigheid van mr. J. van de Kolk, ambtenaar van Staat.

w.g. Van Wagtenonk
Voorzitter

w.g. Van de Kolk
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 7 mei 2003

347.

Verzonden: **- 7 MEI 2003**

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

